

**EGZAMIN NA STANOWISKO ASYSTENTA PROKURATORA
w Prokuraturze Okręgowej w Świdnicy
ETAP II, CZĘŚĆ I – TEST JEDNOKROTNEGO WYBORU**

Pouczenie:

1. Konkurs jest przeprowadzany na podstawie przepisów art. 180 § 7 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 740, ze zm.) oraz przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 listopada 2016 roku w sprawie przeprowadzenia konkursu na stanowisko asystenta prokuratora.
2. Test zawiera 36 pytań z zakresu prawa konstytucyjnego wraz z zagadnieniami ustroju sądów i prokuratury, karnego, postępowania karnego, opisanych na 15 stronach. Do testu załączona jest karta odpowiedzi – do wypełnienia.
3. Każde z pytań zawiera cztery propozycje odpowiedzi – jednokrotnego wyboru. Tylko jedna z odpowiedzi na zadane pytanie jest prawidłowa.
4. Za każdą prawidłową odpowiedź kandydat otrzymuje 1 punkt.
5. Pytania zostały opracowane według stanu prawnego na dzień przeprowadzenia II etapu konkursu.
6. II etap konkursu obejmuje test i pracę pisemną i trwa 90 minut.
7. Odpowiedzi należy umieszczać na karcie odpowiedzi, stanowiącej załącznik do testu. Odpowiedź prawidłową należy wskazać zaznaczając krzyżykiem „X” odpowiednie pole oznaczone literą A, B, C lub D. W sytuacji, gdy kandydat po udzieleniu odpowiedzi postanawia zmienić odpowiedź, winien to uczynić skreślając i parafując błędną odpowiedź oraz zakreślając i parafując odpowiedź, którą uważa za prawidłową – w sposób nie budzący wątpliwości co do jego wyboru.

TEST

1. Jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa stosuje się:
 - a. zawsze tylko ustawę nową,
 - b. ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy,
 - c. ustawę obowiązującą w chwili popełnienia czynu, chyba że ustawa nowa jest względniejsza dla sprawcy,
 - d. ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli przewiduje niższe zagrożenie karą.

2. Ustawę karna polską nie stosuje się:
 - a. do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terytorium Rzeczypospolitej Polski,
 - b. do obywatela polski, który popełnił czyn zabroniony za granicą, gdzie popełnienie takiego czynu nie jest uznawane za przestępstwo, z którego została osiągnięta, chociaż pośrednio, korzyść majątkowa poza terytorium Rzeczypospolitej Polski,
 - c. do cudzoziemca, który popełnił za granicą czyn zabroniony skierowany przeciwko interesom polskiej jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.
 - d. do sprawcy, który popełnił czyn zabroniony na terenie polskiego statku morskiego.

3. Występkiem w rozumieniu kodeksu karnego jest:

- a. czyn zagrożony karą grzywny powyżej 30 stawek dziennych albo powyżej 5 000 zł, karą ograniczenia wolności przekraczającą miesiąc albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc,
 - b. czyn zagrożony karą grzywny powyżej 10 stawek dziennych albo powyżej 5 000 zł, karą ograniczenia wolności przekraczającą miesiąc albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc,
 - c. czyn zagrożony karą grzywny powyżej 30 stawek dziennych albo powyżej 3 000 zł, karą ograniczenia wolności do lat 2 albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc,
 - d. czyn zagrożony karą grzywny powyżej 30 stawek dziennych, karą ograniczenia wolności przekraczającą miesiąc albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc.
4. W stosunku do sprawcy, który popełnił zbrodnię po ukończeniu 17 lat, lecz przed ukończeniem 18 lat:
- a. sąd zamiast kary zawsze stosuje środki wychowawcze,
 - b. sąd zamiast kary stosuje środki wychowawcze, lecznicze albo poprawcze przewidziane dla nieletnich, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają,
 - c. ustawa w stosunku do takiego sprawcy nie przewiduje możliwości zastosowania zamiast kary środków wychowawczych, leczniczych albo poprawczych, przewidzianych dla nieletnich,
 - d. Sąd obok kary stosuje środki wychowawcze lub lecznicze.
5. Odpowiada za usiłowanie ten, kto:
- a. w zamiarze popełnienia czynu zabronionego zmierza do jego dokonania,

- b. w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, bezpośrednio zmierza do jego dokonania,
- c. w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, choćby pośrednio zmierza do jego dokonania,
- d. w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, podejmuje czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zabronionego.

6. Jeżeli osoba podżegana do popełnienia przestępstwa nie usiłowała go dokonać, w stosunku do sprawcy podżegania:

- a. orzeczona kara nie może przekroczyć dwóch trzecich górnej granicy ustawowego zagrożenia za przypisane sprawcy przestępstwo,
- b. sąd może orzec za czyn zagrożony do 10 lat pozbawienia wolności karę grzywny lub karę ograniczenia wolności,
- c. sąd może orzec warunkowe zawieszenie wykonania kary pomimo, iż sprawca w czasie popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności,
- d. sąd może odstąpić od wymierzenia kary.

7. Osoba, która nakłania inną osobę do popełnienia czynu zabronionego w celu skierowania przeciwko niej postępowania karnego:

- a. odpowiada jak za podżeganie, z tym że, gdy osoba podżegana nie usiłowała popełnić czynu zabronionego, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary lub odstąpić od jej wymierzenia,
- b. odpowiada jak sprawca kierowniczy, z tym że Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia,

c. odpowiada jak za podżeganie, z tym że, gdy osoba podżegana nie usiłowała popełnić czynu zabronionego, sąd nie może zastosować nadzwyczajnego złagodzenia kary lub odstąpić od jej wymierzenia,

d. odpowiada jak współsprawca wykonujący czyn zabroniony wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

8. Wymierzając grzywnę sąd:

a. Wymierza ją w stawkach dziennych, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540,

b. wymierza ją w stawkach dziennych, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 365,

c. orzeka grzywnę obok kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub korzyść majątkową osiągnął,

d. może orzec grzywnę obok kary ograniczenia wolności, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub korzyść majątkową osiągnął.

9. Wymierzając karę ograniczenia wolności Sąd może:

a. orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, przy czym wysokość tego świadczenia nie może przekroczyć 10 000 zł,

b. orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, przy czym wysokość tego świadczenia nie może przekroczyć 50 000 zł,

c. orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, przy czym wysokość tego świadczenia nie może przekroczyć 60 000 zł,

d. orzec świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, przy czym wysokość tego świadczenia nie może być niższa niż 100 zł i nie może przekroczyć 60 000 zł.

10. Pozbawienie praw publicznych obejmuje:

a. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego do organu władzy publicznej, organu samorządu zawodowego lub gospodarczego, utratę prawa do udziału w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości oraz do pełnienia funkcji w organach i instytucjach państwowych i samorządu terytorialnego lub zawodowego, jak również utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego; pozbawienie praw publicznych obejmuje ponadto utratę orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania w okresie trwania pozbawienia praw,

b. pozbawienie czynnych i biernych praw wyborczych do organu władzy publicznej, organu samorządu zawodowego lub gospodarczego, utratę prawa pełnienia funkcji w organach i instytucjach państwowych i samorządu terytorialnego lub zawodowego, jak również utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego; pozbawienie praw publicznych obejmuje ponadto utratę orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania w okresie trwania pozbawienia praw,

c. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego do organu władzy publicznej, utratę prawa do udziału w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości oraz do pełnienia funkcji w organach i instytucjach państwowych i samorządu terytorialnego lub zawodowego, jak również utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego; pozbawienie praw publicznych obejmuje ponadto utratę orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania w okresie trwania pozbawienia praw,

d. utratę czynnego i biernego prawa wyborczego do organu władzy publicznej, organu samorządu zawodowego lub gospodarczego, utratę prawa do udziału w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości oraz do pełnienia funkcji w organach i

instytucjach państwowych i samorządu terytorialnego lub zawodowego, utratę prawa do pełnienia funkcji w organach instytucji międzynarodowych, jak również utratę posiadanego stopnia wojskowego i powrót do stopnia szeregowego; pozbawienie praw publicznych obejmuje ponadto utratę orderów, odznaczeń i tytułów honorowych oraz utratę zdolności do ich uzyskania w okresie trwania pozbawienia praw.

11. Pozbawienie praw publicznych sąd może orzec:

- a. w razie skazania na karę pozbawienia wolności za występki na czas nie krótszy od lat 3, popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie,
- b. w razie skazania na karę pozbawienia wolności za zbrodnię na czas nie krótszy od lat 3 za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie,
- c. w razie skazania na karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie,
- d. w razie skazania na karę pozbawienia wolności za przestępstwo popełnione w wyniku motywacji zasługującej na szczególne potępienie.

12. W przypadku skazania za czyn z art. 180a kk (Kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami) sąd:

- a. orzeka zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju,
- b. może orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,
- c. orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres nie krótszy niż 3 lata,
- d. orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres od roku do lat 15.

13. Podanie wyroku do publicznej wiadomości:

- a. sąd może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego,
- b. sąd może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie sprzeciwi się temu pokrzywdzony,
- c. sąd orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób, jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie sprzeciwi się temu pokrzywdzony,
- d. sąd może orzec podanie wyroku do publicznej wiadomości, jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego.

14. Ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk zachodzi wtedy, gdy:

- a. sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem podobnej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw,
- b. sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw,
- c. sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy prawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw,

d. sprawca popełnia w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

15. Przestępstwo naruszenia miru domowego (art. 193 kk) jest ścigane:

- a. na wniosek pokrzywdzonego,
- b. z urzędu,
- c. z oskarżenia prywatnego,
- d. na wniosek pokrzywdzonego, jeżeli sprawcą jest osoba najbliższa.

16. Formą kwalifikowaną przestępstwa zgwałcenia nie jest:

- a. zgwałcenie wspólnie z inną osobą,
- b. wobec małoletniego poniżej 15 lat,
- c. wobec powinowatego,
- d. działanie ze szczególnym okrucieństwem.

17. Warunkiem odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy, mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy jest, aby:

- a. przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie,
- b. utrwalający zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie,

- c. odbierający zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie,
- d. przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, pouczył zeznającego o karze za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

18. Przepisy kodeksu postępowania karnego nie mają na celu takie ukształtowanie postępowania karnego, aby:

- a. sprawca przestępstwa został wykryty i pociągnięty do odpowiedzialności karnej, a osoba niewinna nie poniosła tej odpowiedzialności,
- b. przez trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie karnym oraz ujawnienie okoliczności sprzyjających popełnieniu przestępstwa osiągnięte zostały zadania postępowania karnego nie tylko w zwalczaniu przestępstw, lecz również w zapobieganiu im oraz w umacnianiu poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego,
- c. zostały uwzględnione interesy pokrzywdzonego przy jednoczesnym poszanowaniu jego godności,
- d. rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło w rozsądnym terminie.

19. Oskarżonego uważa się za niewinnego do czasu:

- a. dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem,
- b. dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym orzeczeniem,
- c. dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona prawomocnym wyrokiem lub postanowieniem w przedmiocie umorzenia postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy,

d. dopóki wina jego nie zostanie stwierdzona prawomocnym orzeczeniem.

20. Organy procesowe kształtują swoje przekonanie:

a. na podstawie wszystkich istotnych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,

b. na podstawie dowodów przeprowadzonych na rozprawie, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,

c. na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego,

d. na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

21. Uzyskanie wniosku o ściganie sprawcy przestępstwa ściganego na wniosek jest obowiązkiem:

a. zawsze oskarżyciela,

b. organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze, a na etapie postępowania sądowego sądu, ale wyłącznie w związku z uprzedzeniem przez sąd stron o możliwości zakwalifikowania czynu według innego przepisu prawnego,

c. w postępowaniu przygotowawczym organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie, a postępowaniu sądowym prokuratora,

d. zawsze prokuratora.

22. Wniosek o ściganie może być cofnięty:

- a. w postępowaniu przygotowawczym za zgodą prokuratora, a w postępowaniu sądowym za zgodą sądu - aż do czasu otwarcia przewodu sądowego,
- b. w postępowaniu przygotowawczym za zgodą prowadzącego postępowanie, a w postępowaniu sądowym za zgodą sądu - aż do zamknięcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej.
- c. Zawsze tylko i wyłącznie za zgodą prokuratora,
- d. w postępowaniu przygotowawczym za zgodą prokuratora, a w postępowaniu sądowym za zgodą sądu - aż do zamknięcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej.

23. Postępowania karnego nie wszczyna się, a wszczęte umarza w przypadku, gdy:

- a. czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa,
- b. czyn nie zawiera znamion przestępstwa albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa,
- c. czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia czynu zabronionego,
- d. przestępstwo nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa.

24. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego okaże się, iż czyn stanowi tylko wykroczenie:

- a. prokurator odmawiając wszczęcia postępowania lub umarzając je zawsze przekazuje sprawę Policji w celu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu,

- b. prokurator odmawiając wszczęcia postępowania lub umarzając je przekazuje sprawę Policji w celu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu; prokurator może sam wystąpić z takim wnioskiem,
- c. prokurator odmawiając wszczęcia postępowania lub umarzając je przekazuje sprawę organowi właściwemu do przeprowadzenia postępowania o wykroczenie, w celu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do właściwego sądu; prokurator może sam wystąpić z takim wnioskiem,
- d. prokurator może zakończyć postępowanie przygotowawcze wnosząc do sądu akt oskarżenia o wykroczenie.

25. Sąd okręgowy nie orzeka w pierwszej instancji w sprawach:

- a. o występki, które sąd apelacyjny, na wniosek sądu rejonowego, przekaże do rozpoznania sądowi okręgowemu, jako sądowi pierwszej instancji, ze względu na szczególną wagę lub zawilość sprawy,
- b. o występki określone w rozdziałach XVI i XVII oraz w art. 140-142, art. 148 § 4, art. 149, art. 150 § 1, art. 151-154, art. 158 § 3, art. 163 § 3 i 4, art. 165 § 1, 3 i 4, art. 166 § 1, art. 173 § 3 i 4, art. 185 § 2, art. 189a § 2, art. 210 § 2, art. 211a, art. 252 § 3, art. 258 § 1-3, art. 265 § 1 i 2, art. 269, art. 278 § 1 i 2 w zw. z art. 294, art. 284 § 1 i 2 w zw. z art. 294, art. 286 § 1 w zw. z art. 294, art. 287 § 1 w zw. z art. 294, art. 296 § 3 oraz art. 299 Kodeksu karnego;
- c. o przestępstwo określone w art. 155 kk, tj. nieumyślnego spowodowania śmierci,
- d. w sprawach o zbrodnie określone w kodeksie karnym i innych ustawach.

26. Wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody może złożyć:

- a. pokrzywdzony, a także prokurator, aż do zamknięcia przewodu sądowego na rozprawie głównej,

- b. pokrzywdzony, a także prokurator, aż do zamknięcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej,
- c. pokrzywdzony, a także prokurator, aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej,
- d. pokrzywdzony, a także prokurator, aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej.

27. W sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego prokurator wszczyna postępowanie albo wstępuje do postępowania już wszczętego, jeżeli:

- a. wymaga tego interes społeczny,
- b. przemawia za tym waga lub skomplikowany charakter sprawy,
- c. wymaga tego interes publiczny,
- d. wymaga tego interes społeczny, wyłącznie na wniosek pokrzywdzonego.

28. W postępowaniu karnym oskarżony musi mieć obrońcę, jeżeli:

- a. jest młodociany,
- b. jest osobą niedowidzącą,
- c. zachodzi przypuszczenie, iż jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem nie była w czasie popełnienia tego czynu wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona;
- d. zachodzi uzasadniona wątpliwość, czy stan jego zdrowia psychicznego pozwala na udział w postępowaniu lub prowadzenie obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny.

29. Jeżeli oskarżony musi mieć obrońcę, a nie ustanowił obrońcy z wyboru, obrońcę z urzędu w postępowaniu przygotowawczym wyznacza:

- a. prezes lub referendarz sądowy sądu właściwego do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji,

- b. sąd właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji,
- c. prezes lub referendarz sądowy sądu rejonowego, w okręgu którego prowadzone jest postępowanie,
- d. sąd rejonowy, w okręgu którego prowadzone jest postępowanie.

30. Jeżeli czas trwania środków przymusu jest określony w tygodniach, miesiącach lub latach, przyjmuje się, że:

- a. tydzień liczy siedem dni, miesiąc 31 dni, a rok 366 dni,
- b. tydzień liczy się za dni 7, miesiąc za dni 30, a rok za dni 365,
- c. jeżeli termin jest oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu; jeżeli w danym miesiącu nie ma takiego dnia, koniec terminu przypada na ostatni dzień tego miesiąca,
- d. jeżeli termin jest oznaczony w tygodniach, miesiącach lub latach, koniec terminu przypada na ten dzień tygodnia lub miesiąca, który odpowiada początkowi terminu; jeżeli w danym miesiącu nie ma takiego dnia, koniec terminu przypada na pierwszy dzień następnego miesiąca.

31. Prawo do ochrony zdrowia ma:

- a. Każdy,
- b. Każdy obywatel polski,
- c. Każdy pełnoletni obywatel polski,
- d. Każdy obywatel polski i obcokrajowiec.

32. Prawo do wniesienia skargi do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie zgodności z Konstytucją RP ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo o obowiązkach określonych w Konstytucji RP ma:

- a. Każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały w ten sposób naruszone,

- b. Rzecznik Praw Obywatelskich, grupa co najmniej 15 posłów oraz prezes Rady Ministrów,
- c. Każdy obywatel polski,
- d. Każdy, czyje konstytucyjne dobra prawne zostały bezpośrednio naruszone.

33. Podział czynności sędziego sądu rejonowego:

- a. opiniuje kolegium sądu okręgowego,
- b. zatwierdza kolegium sądu okręgowego,
- c. opiniuje kolegium sądu rejonowego,
- d. zatwierdza prezes sądu okręgowego, na wniosek prezesa sądu rejonowego.

34. Prokuraturę stanowią:

- a. Prokurator Generalny, Prokurator Krajowy, pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego oraz prokuratorzy powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury i prokuratorzy Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanego dalej "Instytutem Pamięci Narodowej".
- b. Minister Sprawiedliwości, Prokurator Krajowy, prokuratorzy prokuratur regionalnych, okręgowych i rejonowych,
- c. Prokurator Krajowy oraz podlegli mu prokuratorzy prokuratur regionalnych, okręgowych i rejonowych,
- d. Prokuratorzy Prokuratur Krajowej, Prokuratorzy Prokuratur Regionalnych, Okręgowych i Rejonowych.

35. Asystent prokuratora uprawniony jest w postępowaniu karnym do:

- a. przesłuchania świadka, po uprzednim upoważnieniu do przeprowadzenia czynności przez prokuratora,

- b. przesłuchania świadka, podejrzanego, biegłego, po uprzednim upoważnieniu do przeprowadzenia czynności przez prokuratora,
- c. wniesienia sprzeciwu od postanowień i zarządzeń referendarza sądowego,
- d. udziału w rozprawie przed sądem rejonowym, jeżeli postępowanie przygotowawcze prowadzone było w formie dochodzenia.

36. Na stanowisko prokuratora może być powołany ten, kto:

- a. ukończył 26 lat,
- b. ukończył 25 lat,
- c. ukończył 24 lata,
- d. ukończył 28 lat.

Załącznik do pracy testowej

KARTA ODPOWIEDZI

	A	B	C	D
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				
31.				
32.				
33.				
34.				
35.				
36.				

**EGZAMIN NA STANOWISKO ASYSTENTA PROKURATORA
w Prokuraturze Okręgowej w Świdnicy
ETAP II, CZĘŚĆ II – PRACA PISEMNA**

Pouczenie:

1. Konkurs jest przeprowadzany na podstawie przepisów art. 180 § 7 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2019, poz. 740, ze zm.) oraz przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 listopada 2016 roku w sprawie przeprowadzenia konkursu na stanowisko asystenta prokuratora.
2. Praca pisemna obejmuje dwa tematy – do wyboru – dotyczące problematyki regulowanej przepisami prawa karnego i przepisami postępowania karnego.
3. Kandydat ma za zadanie wybrać według własnego uznania jeden z proponowanych tematów i udzielić pisemnej odpowiedzi na zagadnienia w nim poruszone. Do wykorzystania przy pracy pisemnej załączono czystą kartkę.
4. Pracę pisemną kandydata ocenia się w skali od 0 do 9 punktów, biorąc pod uwagę wykazaną znajomość przepisów z zakresu prawa karnego materialnego i procesowego, umiejętność stosowania przepisów prawa, poprawność językową i logiczną wywodu oraz poprawność argumentacji prawniczej.
5. Do trzeciego etapu konkursu są dopuszczeni kandydaci, którzy uzyskali dotychczas co najmniej 29 punktów, w tym co najmniej 4 punkty z pracy pisemnej.
6. Przy sporządzaniu pracy pisemnej obowiązuje stan prawny wg. daty przeprowadzania etapu II konkursu.
7. II etap konkursu obejmuje test i pracę pisemną i trwa 90 minut.

**TEMATY PRAC PISEMNYCH DLA KANDYDATÓW NA STANOWISKO
ASYSTENTA PROKURATORA
W Prokuraturze Okręgowej w Świdnicy**

(DO WYBORU)

I. Środki zapobiegawcze w Kodeksie postępowania karnego. Proszę opisać:

- rodzaje środków zapobiegawczych,
- przesłanki ich zastosowania,
- czas trwania,
- organy uprawnione do ich stosowania, wymogi formalne decyzji procesowej w tym przedmiocie.

II. Warunkowe zawieszenie wykonania kary w kodeksie karnym. Proszę opisać:

- przesłanki zastosowania,
- rodzaje i przesłanki nałożenia obowiązków na skazanego w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary,
- dozór, przesłanki zastosowania,
- konsekwencje złamania orzeczonych obowiązków i naruszenia porządku prawnego w okresie próby.

Praca pisemna:

REGISTRATURA OKRĘGOWA
W ŚWIDNICY (6)
ul. 1 Maja 21, 58-100 Świdnica
t. 74 850-34-00, fax 74 852-02-57
REGON 000569800

**PROKURATURA OKRĘGOWA
W ŚWIDNICY (6)**
ul. 1 Maja 21, 58-100 Świdnica
t. 74 850-34-00, fax 74 852-02-57
NIP 664-18-41-788 REGON 00066980